

fer, naar Eten ſkulde aflægges, da er det viſnok til en vis Grad ſandt. Jeg har ſeet flere Gange, at Eten er bleven aflagt, uden at det dog har forekommet mig, at det ſtete med en ſaa overordentlig Høitidelighed, ſaa jeg troer ikke, der kunde være Noget iveien for, naar det Tilfælde indtræder, at man kunde ønske at afhøre et enkelt Vidne, da at tage et Vidne under Ed i en anden Mandſ Bopæl; jeg troer ikke, at der ſkulde være noget Betydeligt tabt derved med Henſyn til Høitideligheden ved ſelve Edens Afleggelse. Hvad angaaer det, ſom den ærede Ordfører udtalte om Chriſtne, Jøder, Hedninger etc., og jeg hufter langſtra ikke alle de Secter, han opregnede, jeg hufter ikke engang, om han nævnte Mormoner, han nævnte ialſald en heel Deel, da ſkal jeg ikke indlade mig deryaa, thi det er Noget, ſom jeg troer har temmelig Lidet at betyde. Vi ere her danſke Folk, og denne Lov ſkal jo gjælde for Danmark, og jeg troer ikke, at der er ſtor Fare for, at alle de mange Secter ſkulle indblande ſig i Afgjørelſen af en ſaadan Sag. Der er endnu et andet Henſyn, ſom forekommer mig at være vigtigt, idet jeg nemlig meget ønsker, at denne Lov ſkulde komme ud; men naar jeg ſeer hen til de Forandringer og den Hovedforandring, her ere bragte i Forſlag af Udvalget, ſaa kan jeg ikke troe, naar jeg betragter den Anſtrengelse, det har koſtet det andet Thing at ſaae diſſe Forſlag vedtagne, at man vil ſaae Loven ud, ſaaſtremt man gaaer ind paa diſſe Forſlag, og af denne Grund, ſom jeg her har anført, maa jeg ſtemme imod de fleſte af Udvalgets Forſlag.

Indenrigsminiſteren: Hvad angaaer de vigtigſte af de Forſlag, ſom her for Tiden ere under Behandling, nemlig de, ſom det ærede Udvalg har ſillet med Henſyn til § 10, ſaa vil det høitærede Thing jo viſnok vide, at hvad der her er blevet foreſlaaet, ſtemmer overeens med hvad jeg har ytret mig for under Sagens Behandling i det andet Thing. Jeg er ganſke enig med det ærede Udvalg dert, at det i og for ſig ikke er henſigtsmæssigt at foretage ordentlig Vidneførfel ved ſelve Landvæsenkommisſionerne. Jeg troer efter det Kjendſkab, jeg har havt til mange Landvæ-

ſenſkommisſionsforretninger, at det vil i Almindelighed være aldeles tilſtrækkeligt, at Landvæsenkommisſionen afhører deels de Perſoner, ſom Parterne ønske afhørte, og deels dem, ſom de ſelv mene kunne give Oplyſninger med Henſyn til Sagerne. Jeg troer ogſaa, at i de allerfleſte Tilfælde ville Sagerne vel kunne afgjøres, uden at der i ſaa Henſeende behøver at finde ordentlig Vidneførfel Sted ved ſelve Landvæsenkommisſionen; men Naarſagen til, at den Paragraph, ſom nu findes i Lovforſlaget, er kommen ind, er, ſom det høitærede Thing ogſaa vil vide, at der har fundet en Overeenſtomt Sted med Udvalget i det andet Thing. Det ſatte ſærlig Pries paa, at der kunde finde Vidneførfel Sted ved Landvæsenkommisſioner. Jeg maatte indrømme, at der i viſſe Tilfælde kunde være Nødvendighed for at føre Vidner, og jeg troede derfor, for at ſaae Loven igjennem, at burde concedere, at Vidner bleve førte ved Landvæsenkommisſionen, naar de ſelv dertil erklærede ſig villige. Dette troer jeg vil hælde yderſt ſjældent, og derfor troede jeg at kunne gaae ſaa vidt i min Indrømmelse. Jeg har naturligviis efter denne Stilling af Sagen ikke troet ſelv at burde fremſætte noget Endringsforſlag i ſaa Henſeende, men jeg for min Deel maa jo efter min Overbeviſning ſlutte mig til Udvalgets Forſlag i ſaa Henſeende. De øvrige Punkter, der omhandles under de Endringsforſlag, der for Tiden ere under Forhandling, ere af mindre Vigtighed. Hvad angaaer den ærede Ordførers Bemærkning om, at den techniſt Sagkyndige, der ſkulde kunne tilkaldes ved Forretningen, burde dertil være villig, ſaaledes at man ikke kunde tvinge en ſaadan Mand til at møde, da maa jeg erklære mig aldeles enig dert. Jeg troer heller ikke, at Udtrykkene ere af den Beſtaffenhed, at man kunde efter dem tvinge Noget til at tage Deel i en ſaadan Landvæsenkommisſionsforretning ſom techniſt Sagkyndig, naar han ikke ſelv dertil erklærede ſig villig. Hvad endelig det Endringsforſlag angaaer, ſom er ſillet til § 15, at Ordene: „alt efter de for viſſe Tilfælde derfor givne Beſtemmelſer eller ialtſald“ ſkulle udgaae, da maa jeg tilſtaa, at jeg vel i dette Diebtik ikke kan opgive ſaadanne ſpecielle Beſtemmelſer, ſom der